ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ετησία . . . . δρ. 4.
Ἑξάμηνος . . . » 2.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία. . . φρ. χρ. 6.
Ἑξάμηνος . . » » 3.

Συνδρομὴ προπληρωτέα.

Δι' ἀγγελίας καὶ διατριβὰς ἰδιαίτεραι συμφωνίαι προπληρωνόμεναι.

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 5 ΛΕΠΤΑ

ΝΥΚΤΕΡΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
Διευθυντὴς καὶ ἰδιοκτήτης Κ. Γ. Μιχαλόπουλος

ΕΤΟΣ Α'. — ΑΡΙΘ. 31. | Γραφεῖα=ὁδὸς Τσαμαδοῦ 10. | Ἀθῆναι, Κυριακή, 30 Δεκεμβρίου 1901

Ἡ "ΝΥΚΤΕΡΙΣ,, εὔχεται εἰς τοὺς συνδρομητὰς καὶ ἀναγνώστας της ὑγιὲς καὶ εὐτυχὲς τὸ Νέον ἔτος

ΤΑΣ ΚΗΛΙΔΑΣ ΔΙΑ ΤΩΝ ΚΗΛΙΔΩΝ

Πλὴν τῶν ἄλλων καὶ τὸ δραματολόγιον τοῦ Βασιλικοῦ θεάτρου ἐγένετο ἀντικείμενον μεγάλης συζητήσεως καὶ ἐγέννησε ζήτημα, ὅπερ ἀπησχόλησεν ὁμολογουμένως τό τε κοινὸν καὶ τὸν Τύπον χωρὶς ὅμως ν' ἀρυπνίσῃ καὶ τοὺς ἁρμοδίους οἵτινες προβλέποντες τὰ ἀποτελέσματα τῶν πράξεων εἰς ἃς τοὺς ὤθησαν γνωστοὶ λόγοι, προεποτίσθησαν μὲ ὅπιον ὅπως προστατευθῶσι διὰ τοῦ ληθάργου κατὰ τῶν οἰμωγῶν τῆς ἀγρίως σπαραχθείσης καλαισθησίας. Μετ' ἐκείνων ὅμως οἵτινες ἐνδιαφερόμενοι προτείνουσι διάφορα μέσα πρὸς θεραπείαν τοῦ κακοῦ φρονοῦμεν ὅτι δικαιούμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ προτείνωμεν ἓν ἀρκετὰ συντελεστικὸν φάρμακον καὶ ὡς τοιοῦτον κρίνομεν κατάλληλον τὸν ἐξωραϊσμὸν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος δραματολογίου μὲ μίαν κωμῳδίαν θέμα ἔχουσαν τὰς διαφόρους προσπαθείας τῶν διευθυνόντων τὰ τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου, ὅπως παρουσιάσουν ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ ὡς *ἐργασίαν* πράξεις παιδαριώδεις καὶ καλύψωσιν τὰς βλέψεις τῆς τόσον ἀτέχνως καὶ χονδροειδῶς ὑπ' αὐτῶν ἐξυφανθείσης κατ' αὐτοῦ συνομωσίας.

Μετὰ τὴν Ρεζὰν, ἥτις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ καυχᾶται ὅτι ἀποτελεῖ τὴν πρώτην κηλίδα τῶν νέων σελίδων τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Θεάτρου καὶ τοῦ λευκώματος τοῦ Βασιλικοῦ, ἡ δικαία ἐξέγερσις τοῦ τε κοινοῦ καὶ τοῦ Τύπου ἐνέβαλεν αὐτοὺς εἰς σκέψεις, διότι ἔσχεν ἄμεσον συνέπειαν τὴν τιμωρίαν τοῦ πραξικοπήματος, ἥτις εἶχεν ἤδη ἐγείρει τὰς χεῖρας καὶ κατέφερε κολάφους ἀμειλίκτως. Ἀλλ' ἀντὶ νὰ ζητήσωσι τὴν ἄρσιν τῆς τιμωρίας διὰ τῆς ἄρσεως τῆς πρώτης ἁμαρτίας ἐπιδιδόμενοι εἰς εὐσυνείδητον ἐργασίαν, ἀντικείμενον ἔθεσαν πάσης μερίμνης των τὴν ἀποτύφλωσιν τοῦ κοινοῦ ἣν καὶ ἐπεδίωξαν βοῦν ἐναποθέσαντες ἐπὶ τῆς γλώσσης τοῦ Τύπου, τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ὁποίου προσεκάλεσαν *ὡς συγγραφεῖς* καὶ παρεκάλεσαν νὰ ὑποβάλουν τας ὑπὸ τὴν *ἰδιότητα ταύτην* ἀξιώσεις των ! ! !

Τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ὅτι αὐτὸ καὶ μόνον ἤρκεσεν, ὅπως ἡ ἐκπροσωποῦσα τὸ *θεατρικὸν* μέρος τοῦ ἡμερησίου Τύπου μερὶς ἀρχίσῃ ἐξυμνοῦσα τὰς πράξεις τῶν ἀποζώντων ἐκ τοῦ ἀνακτορικοῦ ταμείου. Ὅλα ταῦτα ὅμως δὲν κατώρθωσαν νὰ ἐπιφέρουν καὶ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιδιωχθέντος σκοποῦ, διότι ἡ τιμωρία ἐξακολουθεῖ ραπίζουσα νῦν διὰ τοῦ κοινοῦ μόνου, ὅπερ τρανῶς ἀπέδειξεν, ὅτι πρὸ πολλοῦ ἔπαυσε νὰ βλέπῃ μόνον διὰ τοῦ Τύπου.

Ἀλλ' ὁ μικρὸς τὸ δέμας καὶ τὸν νοῦν Γραμματεὺς καὶ προσωρινὸς διευθυντὴς τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου, ὁ καταβαλὼν καὶ καταβάλλων *πᾶν μέσον* πρὸς μονιμοποίησιν τοῦ προσωρινοῦ διορισμοῦ του καὶ ὑπ' ἄλλων πρὸς τοῦτο βοηθούμενος δὲν ἐδίστασε, ἐξασφαλίσας ἐκ τῶν προτέρων τῇ βοηθείᾳ ἄλλων πάντοτε, τὸ διὰ πᾶσαν πρᾶξίν του ἀτιμώρητον νὰ μεταβάλῃ τὸ Βασιλικὸν Θέατρον εἰς ἐνδιαίτημα τῶν τροφῶν τοῦ Ζαππείου καὶ τῆς δενδροστοιχίας, δίδων ἐν αὐτῷ *ἀπογευματινὰς* παραστάσεις πρὸς τιμὴν τῶν *μικρελλήνων* καὶ δυστυχίαν τῶν καθισμάτων, τὰ ὁποῖα μετὰ τὴν πρώτην παράστασιν φέρουν τὰ ἴχνη τῶν παιδικῶν παρεκτροπῶν καὶ τὸ ἄρωμα τῶν προϊόντων τῆς ἀτελείας τοῦ βρεφικοῦ ὀργανισμοῦ.

Οὐδεμία εὐγενὴς ἐργασία ! Πρὸς ἐξάλειψιν τῶν κηλίδων χρησιμοποιοῦνται κηλίδες· καὶ τοῦτο διότι δὲν ζητεῖται εὐγενοῦς σκοποῦ ἡ πραγμάτωσις, διότι εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὸ καταστρωθὲν διὰ τὴν πορείαν τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου πρόγραμμα δὲν ὑπηγόρευσαν εὐγενῆ αἰσθήματα.

Ὁ θίασος τοῦ θεάτρου κατηρτίσθη οὕτως. ὥστε νὰ περιέχῃ μὲν ὀλίγα καλὰ ὁπωσδήποτε στοιχεῖα, ἀλλὰ καὶ ἀσφαλῶς κατόπιν νὰ σημειώσῃ μίαν ἀποτυχίαν εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ κόσμου καὶ τὴν πτῶσιν αὐτοῦ νὰ ἐπικαλεσθῶσιν ὡς ἐπιχείρημα οἱ ἁρμόδιοι, ὅταν ἐρωτηθῶσι διατί κατέστησαν τὸ Βασιλικὸν Θέατρον κέντρον τῶν συντριμμάτων τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ μελοδραματικοῦ θιάσου καὶ πάσης ἀλλοδαπῆς σαλτιμπαγκικῆς μετριότητος. Ὁ θίασις αὐτὸς ἐχρησιμοποιήθη, ὅπως προετοιμάσῃ τοὺς θριάμβους τῆς ὀργιασάσης τὴν ἑπομένην Αἰσχρότητος, μετὰ περισσῆς δὲ ἀφελείας κατεβλήθησαν προσπάθειαι, ὅπως πεισθῇ τὸ κοινὸν, ὅτι ἡ ἔναρξις τῶν παραστάσεων τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἑλλην. θιάσου. Τὰ μέλη τοῦ θιάσου αὐτοῦ πιέζονται νῦν ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων παντοιοτρόπως, ὥστε ὄχι μόνον νὰ μὴ ὀνειροπολήσουν πλέον θέσιν ἐν τῷ Β. Θεάτρῳ μετὰ τὴν λῆξιν τῶν συμβολαίων, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς ἔξω συναδέλφους των ν' ἀπομακρύνουν πᾶσαν τοιαύτην ἐπιθυμίαν, τρομακτικὰ ὄντως αὐτοῖς ἀφηγούμενοι. Πλὴν περὶ τούτου καὶ περὶ πολλῶν ἀποκρύφων εἰσέτι, τὰς δεούσας καταβάλλομεν προσπαθείας, αἵτινες δὲν θὰ βραδύνουν νὰ φέρωσιν εἰς φῶς πᾶσαν διαπραχθεῖσαν ἀνοσιουργίαν.

Τὸ βέβαιον ὅμως εἶνε ὅτι ἡ κακοδαιμονία τοῦ Β. Θεάτρου κινδυνεύει νῦν νὰ ἀφαιρέσῃ πᾶσαν περὶ προόδου ἐλπίδα καὶ τοῦτο, διότι τὸ κακὸν δὲν ἐπατάχθη εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς. Ὁ Γραμματεὺς ὁ παντὶ μέσῳ προπαρασκευάζων τὴν πτῶσιν τοῦ πρώτου διευθυντοῦ, οὗτινος ἡ πρώτη ἀνδρικὴ πρᾶξις ὑπῆρξεν, καίτοι ἐξαναγκασθεῖσα, ἡ ἀπὸ τῆς διευθύνσεως παραίτησις, ἔπρεπε νὰ δεχθῇ ὡς ἀνταμοιβὴν τῶν πρώτων αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου ἐνεργειῶν του ἱκανοποιητικὸν ἐπὶ τῶν νώτων λάκτισμα, ἐκτοπίζον αὐτὸν οὐ μόνον ἐκ τῆς θέσεως ἣν κατεῖχε, ἀλλὰ καὶ μακρὰν τῆς ὁδοῦ ὅπου εὑρίσκεται τὸ κατασκεύασμα τῶν *ἐθνικῶν* ποθων. Ἀλλ' ὡς φαίνεται ὑπῆρχον λόγοι ἀναβάλλοντες τὴν ἐκδήλωσιν τῆς φιλοφρονήσεως αὐτῆς, ἀγνοοῦμεν διὰ πόσον χρόνον, καὶ ἐπιβάλλοντες μάλιστα τὸν προσωρινὸν διορισμὸν τοῦ Γραμματέως εἰς τὴν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ ! ! ! Δὲν θέλομεν, πρὸς τὸ παρὸν τοὐλάχιστον νὰ ἐξετάσωμεν τοὺς λόγους αὐτούς. Δικαιούμεθα ὅμως μετὰ πάντων ἐκείνων, τῶν ὁποίων ἡ πρὸς ἀναγέννησιν τοῦ ἑλληνικοῦ Θεάτρου ἐργασία δὲν ἐπροστατεύθη δυστυχῶς μέχρι σήμερον ὑπὸ τῶν δυναμένων νὰ περιποιήσωσι αὐτῇ ἰσχὺν ἀκλόνητον, ἀλλ' ἀφέθη εἰς τὴν περιφρόνησιν των διαφόρων ἀμαθῶν, νὰ προβάλωμεν τὰς δικαίας ἀξιώσεις μας, αἵτινες ἄλλως τε εἶνε καὶ ἀξιώσεις παντὸς Ἕλληνος.

Πρὸς ἔναρξιν τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ προσορισμοῦ τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου ἐπιβάλλεται ἡ ἀπὸ *πάσης* ἐν αὐτῷ *θέσεως* ἀπόλυσις τοῦ προσωρινῶς διευθύνοντος, διότι τό τε παρὸν καὶ τὸ παρελθὸν διδάσκουσιν ὅτι οὐδεμία ὑπ' αὐτοῦ κατεβλήθη προσπάθεια πρὸς ἐργασίαν εἰλικρινῆ, διότι τέλος καὶ ὁ ἐν αὐτῇ τῇ θέσει τοῦ Γραμματέως περιορισμός του θὰ καταστήσῃ ἐπισφαλῆ τὴν πρόοδον τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου, ἀφοῦ ἡ παράλειψις τοῦ ἐγκαίρου σωφρονισμοῦ του, ἥτις ὑπῆρξε μία ἀπὸ τὰς κυριοτέρας ἀφορμὰς τῆς σημερινῆς

ΣΥΦΙΛΙΔΙΚΑ — ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ — ΝΟΣΗΜΑΤΑ

Ἐν τῷ Θεραπευτηρίῳ

Κ. Τ. ΓΙΑΒΟΠΟΥΛΟΥ

Εἰδικοῦ ἰατροῦ

Ἀπὸ δεκαπενταετίας τῶν ἄνω νοσημάτων.

Ἰδιαιτέρα αἴθουσα διὰ τὰς κυρίας.

Τέλειον εἰδικὸν χειρουργεῖον.

Δέχεται καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν Τὸ ἑσπέρας 8-9.

58 — ὁδὸς Ἀθηνᾶς — 58

(Παραπλεύρως Ἁγίας Κυριακῆς)

κακοδαιμονίας, κατέστησεν αὐτὸν θρασύτερον. Ὁ δὲ προστατεύων καὶ καθοδηγῶν αὐτὸν κ. Θὼν ἂς διδαχθῇ, ὅτι οἱ κανόνες τοῦ διευθύνειν καλλιτεχνικὰ ἱδρύματα καὶ κύκλους καλλιτεχνικούς, οὐδεμίαν φέρουσιν ὁμοιότητα μὲ τοὺς κανόνας τῆς αὐξήσεως τοῦ πλούτου, οὐδ' εἶνε δυνατόν ποτε ἡ Τέχνη νὰ ὑπηρετηθῇ ἀπὸ τὴν πεζότητα.

Ἡ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου κατάστασις αὐτοῦ μέχρις σήμερον δὲν ἐγαλούχησε μὲ ἐλπίδας τοὺς ἔξω τῆς ἐπικρατείας ὁμαίμονας, εἰς δὲ τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ἐνέπνευσε τὴν περιφρόνησιν καὶ μόνον τὴν περιφρόνησιν μὲ τὴν ὁποίαν οὗτος ἀντεκατέστησε τοὺς περιφρονηθέντας πόθους του καὶ περιέβαλε τοὺς περιφρονητάς του.

Καθῆκον ἡμῶν ἦτο ν' ἀπαιτήσωμεν τὴν ἄρσιν τῆς κακοδαιμονίας αὐτῆς καὶ νὰ ὑποδείξωμεν τὸν πρὸς τοῦτο κατάλληλον. Πᾶσα ὅμως μεταρρύθμησις δέον νὰ ἔχῃ ὡς σκοπὸν πρὸ παντὸς τὴν ἐξάλειψιν τῶν κηλίδων τοῦ παρελθόντος καὶ ὄχι διὰ νέων κηλίδων, ὡς ἐγένετο μέχρις σήμερον, ἀλλὰ διὰ τῶν καταλλήλων μέσων καὶ φαρμάκων δι' ὧν θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐξαφάνησις παντὸς στίγματος. Πρὸς τοῦτο ἀνάγκη ἡ διεύθυνσις τῶν τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου ν' ἀνατεθῇ εἰς ἄνδρας εἰδήμονας ἀφ' ἑνὸς εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐμπνεομένους καὶ ἐνθαρρυνομένους μόνον ἐκ τῆς πρὸς τὴν Τέχνην καὶ τὸ Ἔθνος ἀφοσιώσεως καὶ στοργῆς. Ἂν ἀδύνατος ἡ ἐξεύρεσις τοιούτων ἀνδρῶν ἀνεξήλειπτοι αἰωνίως θὰ μένωσιν αἱ κηλίδες καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει λυσιτελεστέρα, πρὸς ἀποφυγὴν μεγαλειτέρων κακῶν, ἡ εἰς τὴν **ἀχρηστίαν** παράδοσις τοῦ κηλιδωθέντος.

Ὁ Τροβαδοῦρος

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

Βασιλικὸν Θέατρον

«Ἑλληνικὸς Βασιλικὸς Θίασος»

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐδόθη ἡ πρώτη ἀπογευματινὴ παράστασις τοῦ «Βασιλικοῦ Θεάτρου» μὲ τὸ «Ταξεῖδι τοῦ Μπατάκια», ἢ ὅπως μετεφέρθη ἐπὶ τὸ λεπτότερον καὶ καλαισθητικώτερον «Τὸ ταξείδιον τοῦ κ. Ἐμβατακίου» καὶ τοῦτο διότι, καίτοι ἀργά, ὅμως πολὺ ἐνωρίς, ἐπληροφορήθησαν οἱ διάφοροι Γραμματεῖς καί... Φαρισαῖοι, ὅτι Μπατάκιας τουρκιστὶ θὰ εἴπῃ βουρκοκυλισμένος!! δι' αὐτό, φαίνεται, καὶ ἐξελέγη μεταξὺ τόσων ἄλλων ὡς καταλληλότερον καὶ παίζεται κατὰ προτίμησιν.

— Τὴν Τρίτην, κατόπιν τῆς μεγάλης ἐπιτυχίας τῆς ἀπογευματινῆς τῆς Κυριακῆς, ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ ἡ δευτέρα τοιαύτη, ἀλλὰ διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς των, ἡ ἐπὶ τοῦ προγράμματος σημειουμένη ὥρα 3 μ. μ. ἐγένετο διὰ μιᾶς μολυβιᾶς 9 μ. μ. καὶ οὕτω ἡ ἀπογευματινὴ παράστασις ἐγένετο ἑσπερινή. Ἔξοχα! θαυμάσια!

— Ὀφείλει ὁ κ. Γραμματεύς, εἰς τὸ παθητικὸν τοῦ ὁποίου καταλογίζονται πάντα τὰ σφάλματα καὶ αἱ ἀνοησίαι, νὰ δίδῃ μεγαλειτέραν προσοχὴν καὶ σημασίαν εἰς τὰ ὑψηλά του! καθήκοντα, καὶ ὄχι εἰς τὴν ἐπέτειον τοῦ ὀνόματός του, ἥτις τότε προσήγγιζεν.

— Τὴν Πέμπτην ἐπαίχθη διὰ πρώτην φορὰν ὁ «Βιβλιοθηκάριος», τετράπρακτος κωμῳδία τοῦ Γερμανοῦ Γουσταύου Μόζερ, κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Βλάχου.

— Τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἔργου ἐδημοσιεύσαμεν πρὸ τεσσάρων μηνῶν, προκειμένου νὰ παρασταθῇ τοῦτο τότε ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου «Τσόχα» καὶ ὑπὸ τῶν ἡνωμένων θιάσων «Ἀδελφῶν Ταβουλάρη—Παντοπούλου» κατὰ μετάφρασιν τοῦ Κ. Πετρίδου.

— Ἡ διανομὴ τῶν μερῶν ἐγένετο οὕτω: Μάρσλανδ, γεωκτήμων— Περίδης, Ἐδίθ, θυγάτηρ του—Λαλαούνη, Χάρης Μάρσλανδ, ἀνεψιός του—Φύρστ, Μάκδοναλ — Χαλκιόπουλος Λόθαιρ Μάκδοναλ, ἀνεψιός του—Νίκας, Εὔα Βέψτερ, σύντροφος τῆς Ἐδὶθ— Δράκου. Σάρα Γίλδερ, οἰκονόμος παρὰ τῷ Μάρσλανδ— Φύρστ, Λέων Ἀρμαδαίλ, εὐπατρίδης — Θαλασσινός, Γίψων, ράπτης—Ζάνος, Κα Δίξων, οἰκοκυρὰ τοῦ Λόθαιρ—Στεφάνου, Ρόβερτ, βιβλιοθηκάριος — Τασσόγλου, Τζών, ὑπηρέτης τοῦ Μάρσλανδ—Ἀργυρόπουλος, Τρίπ, δημόσιος ὑπηρέτης—Δελενάρδος, Κνόξ Γρίφ, δικαστικοὶ κλητῆρες — Λαλαούνης-Βαρνάβας, Εἷς δημόσιος ὑπηρέτης—Βαλέττας.

— Χθὲς ἐπανελήφθη ὁ «Βιβλιοθηκάριος».

Ἀπόψε πάλιν «Βιβλιοθηκάριος».

— Εἰς τὸ προσεχὲς θὰ συνεγίσωμεν, ἐλλείψει χώρου, τὰ περὶ τοῦ Βασ. Θεάτρου καὶ τῆς ἐσωτερικῆς αὐτοῦ λειτουργίας.

Δημοτικὸν Θέατρον

«Ἡ Ἑταιρία πρὸς παράστασιν ἀρχαίων δραμάτων»

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐγένετο μία εὐεργετικὴ παράστασις ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ πρίγκηπος Ἀνδρέου καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀσύλου τῶν ἀπομάχων· ἐπαίχθη ἡ «Ἰφιγένεια ἡ ἐν Ταύροις» τοῦ Εὐριπίδου.

«Ἡνωμένοι θίασοι Λουλουδάκη—Δρακάκη»

Τὴν Τρίτην, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Χριστουγέννων, ἐδόθη μία ἀπογευματινὴ παράστασις, καθ' ἣν ἐπαίχθησαν διάφοροι σκηναὶ ἀπὸ τὸν «Ἀθανάσιον Διάκον» καὶ ἡ μονόπρακτος κωμῳδία «Θ'αὐτοχειριασθῶ».

«Νέα Σκηνὴ»

Τὴν Τετάρτην ἔκαμε τὴν ἔναρξίν της ἡ «Νέα Σκηνὴ» εἰς τὸ «Δημοτικὸν Θέατρον» μὲ τὴν «Ἄλκηστιν» τοῦ Εὐριπίδου.

— Κατόπιν διέκοψε τὰς παραστάσεις της ἕνεκα τῆς ἀσθενείας τῆς κ. Πασσαγιάννη.

— Ἀπόψε ἡ πέμπτη τῆς «Λοκαντιέρας».

— Προετοιμάζονται τὸ «Κράτος τοῦ ζόφου» ὁ «Ἐχθρὸς τοῦ Λαοῦ» ἡ «Ἐρυθρᾶ Τήβενος». ἡ «Γυναῖκα τοῦ Παληάτσου» καὶ ἡ «Κόρη τοῦ Ἰεφθάε».

— Ὁ κ. Μάρκελλος μεταφράζει τὴν «Κωμῳδίαν τοῦ Ἔρωτος» τοῦ Ἴψεν, ἐν ᾗ σατυρίζεται ὁ Ἔρως καὶ ὁ Γάμος. Ἡ μετάφρασις τελειώνει μετά τινας ἡμέρας, ὁπότε θὰ παραδοθῇ πρὸς μελέτην εἰς τὴν «Νέαν Σκηνήν».

— Πρό τινων ἡμερῶν ὁ κ. Μυρὰτ καὶ ἡ δις Κυβέλη Ἀδριανοῦ, μῦσται ἀμφότεροι τῆς «Νέας Σκηνῆς», ἀντήλλαξαν δακτύλιον ἀρραβῶνα. Ἡ «Νυκτερὶς» τοὺς πέμπει τὰ συγχαριτήριά της.

— Πλὴν ὅμως θὰ μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ εἴπωμεν, ὅτι πλέον ἢ πολὺ ἐβιάσθησαν· ἔπρεπε πρῶτον νὰ δράσουν εἰς τὸ καλλιτεχνικὸν των στάδιον, νὰ δημιουργήσουν θέσιν ἐν αὐτῷ καὶ ἔπειτα νὰ σκεφθῶσι περὶ γάμου.

— Ἡ δεσποινὶς Ἀδριανοῦ, γενομένη σύζυγος καὶ μήτηρ, παύει νὰ εἶνε καλλιτέχνις.

Θέατρον Βαριετὲ

«Νέα Σκηνὴ»

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐγένετο ἡ τετάρτη τῆς «Λοκαντιέρας» μὲ τὴν αὐτὴν ἐπιτυχίαν. Ἐπαναλαμβάνομεν αὖθις ὅτι ἡ ἐπιτυχία θὰ ἦτο πολὺ καλλιτέρα, ἐὰν ἀντικαθίσταντο οἱ Νερολίθαρος, Ροδαυγίτης, Νικηφόρος καὶ Ὀρτενσία δι' ἄλλων μυστῶν. Εὐτυχῶς ἔχει καὶ ἄλλα πρόσωπα ὁ θίασος, τὰ ὁποῖα θὰ παίξουν πάντοτε καλλίτερα, ὁπότε καὶ ἡ ὅλη ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου θὰ ἐξασφαλισθῇ καὶ αἱ χασμῳδίαι θὰ λείψουν.

— Τὸ ὅτι δὲν ἀλλάζουν πλέον οἱ ποῶτοι διδάξαντες δὲν εἶνε διόλου ὀρθόν, ἀλλ' οὔτε καὶ λογικόν· γίνεται τοῦτο κατ' ἀνάγκην μόνον ὅταν οἱ θίασοι δὲν ἔχουν ἄλλα πρόσωπα ἢ καὶ καταλληλότερα τῶν πρώτων, καὶ ὄχι, διότι, ἀφοῦ ἅπαξ ἔπαιξαν, δὲν εἶνε δυνατὸν ν' ἀλλάξουν, καίτοι εἶνε προφανὴς ἡ ἀδυναμία των, παρ' ὅλην τὴν θέλησιν ἣν ἔχουν, καὶ δή, ἀφοῦ ἡ «Νέα Σκηνὴ» ἔχει ἀρκετὰ πρόσωπα δυνάμενα νὰ παρουσιάσωσιν εὐπροσωποτέραν, καλαισθητικωτέραν καὶ τελειοτέραν τὴν ἐκτέλεσιν ἑκάστου παιζομένου ἔργου.

— Ἄλλως ποῖος ὁ σκοπὸς τῆς «Νέας Σκηνῆς» καὶ ποία ἡ ἔννοια τοῦ τίτλου της; ! Ρηξικέλευθος, καινοτόμος. Διὰ νὰ δικαιολογῇ λοιπὸν ἐπαρκῶς τὸν σκοπὸν δι' ὃν ἱδρύθη καὶ τὸν τίτλον ὃν φέρει ἡ «Νέα Σκηνὴ» πρέπει ν' ἀντικαθίστανται ἀμέσως τὰ ἀποτυγχάνοντα λόγῳ ἀσυμφωνίας τοῦ χαρακτῆρος πρόσωπα, χωρὶς νὰ ἐκλαμβάνωσι τοῦτο ὡς προσβολὴν ἢ μείωσιν τῆς ἀξίας των, ν' ἀνατίθεται δὲ εἰς ἄλλα ἡ ἐπιμελὴς μελέτη καὶ ἐκτέλεσις τῶν μερῶν ἐκείνων, ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον.

— Ἀλλὰ τοῦτο δύναται καὶ νὰ προληφθῇ κατὰ τὰς δοκιμὰς τοῦ ἔργου, ἀντικαθισταμένων τότε τῶν ἐκτὸς τοῦ χαρακτῆρός των μυστῶν καὶ οὕτω ν' ἀποφεύγουν καὶ τὴν ἀπὸ σκηνῆς ἐμφάνισιν τῶν πρώτων ἀναλαβόντων τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὴν ἀντικατάστασιν αὐτῶν μετά τινας παραστάσεις.

— Πλὴν ὅμως τούτων, γνωστῶν ὄντων πλέον τῶν χαρακτήρων ὅλων τῶν μυστῶν, δέον, ὅπως ἡ ἑκάστοτε διανομὴ τῶν ἔργων γίνεται μετὰ μεγαλειτέρας προσοχῆς μὴ λαμβανομένων ποσῶς ὑπ' ὄψει τῶν μικροφιλοτιμιῶν, συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν διὰ τὸν δεῖνα ἢ δεῖνα λόγον.

— Ὁ Μυρὰτ, ὡς Νερολίθαρος ὑστέρησε καὶ πάλιν· ἡ ὁμιλία του μονότονος καὶ ξηρά, ἡ φωνή του ἄχρωμάτιστος, ἡ δὲ ἔκφρασις τοῦ προσώπου του ἀπαθής. Εἶνε ὁ ἴδιος πάντοτε καὶ ὅταν συνδιαλέγεται μὲ τοὺς φίλους του καὶ ὅταν ὁμιλῇ μὲ τὴν Μιραντολίναν ἢ μὲ τὸν ὑπηρέτην του καὶ τέλος ὅταν ζητῇ, δίκην ἐπαίτου πλέον, τὸν ἔρωτά της. Οὐδεμία σύσπασις προσώπου, οὐδεμία μετάπτωσις, πλὴν τῆς ἀγρίας διαστολῆς τῶν ὀφθαλμῶν του. Ἂς φροντίσῃ νὰ διορθώσῃ ταῦτα κατὰ τὸ ἐφικτόν, ἰδίᾳ δὲ τὴν ἔκφρασιν καὶ τὰς συσπάσεις τοῦ προσώπου, ἐκγυμναζόμενος κατ' ἰδίαν συστηματικῶς καὶ συνεχῶς.

— Ὁ Σικελιανός, ὡς Ροδαυγίτης ὁμιλεῖ καὶ αὐτὸς μὲ τὸν ἴδιον τόνον τῆς φωνῆς πάντοτε, χωρὶς χρωματισμούς. Ἂς κανονίσῃ τὴν φωνήν του ὅσον δύναται καλλίτερον καὶ ἐπὶ τὸ φυσικώτερον.

— Ἡ κ. Πασσαγιάννη, ὡς Μιραντολίνα ἔπαιξε καλλίτερα ἀπὸ τὰς τρεῖς προηγουμένας διδασκαλίας· τὰ μάτια της τὰ ἐσήκωνε καὶ ὀλίγον ἀπὸ τὴν σκηνήν· ἤρχισε νὰ λαμβάνῃ τὸ θάρρος τῆς σκηνῆς ταχέως. Μόνον ἀλέγρα δὲν εἶνε, ἀφοῦ μάλιστα τὸ λέγει Ἂς προσπαθήσῃ νὰ παίζῃ ὅπως τὴν ζωγραφίζει ὁ συγγραφεὺς

ΔΙΑΣΙΤΟΥ ΚΑΙ Σ^Α ΑΥΛΟΥ ΙΠΠΟΠΟΙΑΣ ΕΙΣ ΑΓΑΠΗΣΕΩΣ
ΠΙΛΛΟΠΟΙΕΙΟΝ ΙΟ. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΙΘΕΟΥΣΑ ΚΑΙ ΕΓΘΗΝΟΓΑΓΟΙ
ΑΙΘΕΟΥΣΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΓΘΗΝΟΓΑΓΟΙ
35 — ΣΤΑΔΙΟΥ — 35

καὶ τότε δὲν θὰ τῆς λείπῃ τίποτε.

— Ἡ δις Ποθητοῦ ὡς Ὀρτενσία εἶνε πάντη ἀκατάλληλος, διότι δὲν τὴν βοηθεῖ διόλου ἡ φωνή της.

— Ἡ δις Ἀδριανοῦ ἔπαιξε καὶ πάλιν μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιτυχίας· ἤρχισε ν' ἀνακτᾷ τὸ θάρρος τῆς σκηνῆς ταχέως, μόνον ἂς φροντίσῃ νὰ ὁμιλῇ ὀλίγον δυνατώτερα, διότι δὲν ἀκούονται αἱ τελευταῖαί της λέξεις.

— Ὁ Ροδάκης ὡς Νικηφόρος ἦτο ὁ ἴδιος πάλιν ἂς δώσῃ ζωὴν εἰς τὴν ὁμιλίαν του καὶ ἂς χρωματίσῃ τὴν φωνήν του ὅσον τὸ δυνατὸν καλλίτερα.

— Ὁ Ζήνων ὡς ὑπηρέτης τοῦ ἱππότη ἔπαιξεν, ὅπως καὶ εἰς τὰς προηγουμένας διδασκαλίας.

— Ὁ μόνος ἀποσπῶν τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ καὶ θριαμβεύων κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ μέρους του εἶνε ὁ Χρυσομάλλης — Ταρλαπούπουλος.

— Συνιστῶμεν προσοχὴν εἰς ὅλους πρὸς ἀποφυγὴν τῶν χασμῳδιῶν.

«Θίασος Χειραφέτησις»

Μετὰ παρέλευσιν ἔτους εἴδομεν παιζομένας καὶ αὖθις τὰς «Νεφέλας» τοῦ Ἀριστοφάνους κατὰ μετάφρασιν τοῦ Σουρῆ, ὄχι ὅμως ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ «Δημοτικοῦ Θεάτρου» καὶ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ θιάσου, ἀλλ' ἀπὸ ἄλλης σκηνῆς καὶ ὑπὸ ὅλως νέου θιάσου, πλὴν ἑνὸς ἠθοποιοῦ, τοῦ κ. Λαζαρίδου.

— Ἡ ἐπανάληψις αὕτη τῶν «Νεφελῶν» ἐγένετο τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ «Βαριετέ», ἐχαιρετίσθη δὲ ἐνθουσιωδῶς ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, οἵτινες πλέον ἢ ἀθρόοι ἔσπευσαν καὶ κατέλαβον ὁλόκληρον τὸ θέατρον, μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ ὑπερῴου.

— Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκτέλεσις δὲν ὑστέρησεν, ἀλλ' ἀπεναντίας ἐσημείωσε μεγάλην ἐπιτυχίαν πλὴν τῶν Φειδιππίδου καὶ Παπίου.

— Τὸν Στρεψιάδην ὑπεδύθη ὁ Ἀπέργης· ἡ διασκευὴ τοῦ προσώπου του ἔξοχος· ἦτο σωστὸς χωριάτης, οὐ μόνον κατὰ τὸ πρόσωπον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς τρόπους· χονδρὸς καὶ κατὰ τὴν ἔκφρασιν καὶ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ κατὰ τὰς κινήσεις, ὅπως ἀκριβῶς τὸν ἐζωγράφισεν ὁ Ἀριστοφάνης εἰς τὴν κωμῳδίαν του. Ἡ ἀπαγγελία του ἦτο πολὺ καλή, ὡς καὶ ὁ χρωματισμὸς τῶν στίχων, ὥστε κάθε φράσις ἀπαγγελλομένη ἔκαμε τὴν ἀπαιτουμένην ἐντύπωσιν εἰς τὸ κοινόν, τὸ ὁποῖον διαρκῶς ἐγέλα καὶ ἐχειροκρότει.

— Τὸν Φειδιππίδην ὑπεδύθη ὁ Μαχαιρίδης· ἦτο πολὺ ἀσθενὴς καὶ περιωρισμένος· αἱ σκηνικαί του κινήσεις καὶ χειρονομίαι πολὺ ἐπιτηδευμέναι καὶ ἄτεχνοι· ἡ ἀπαγγελία του ὑπενθύμιζε τὴν Γκόλφω καὶ τὴν Σκλάβα· ἔσυρε πολὺ ἑκάστην πρώτην λέξιν τῆς φράσεως μέ τινα διακοπὴν καὶ εἶτα ἐξηκολούθει τὴν ὅλην φρᾶσιν. Χρειάζεται μεγάλη προσοχὴ εἰς ὅλα, ἔτι δὲ καὶ περισσοτέρα ζωὴ κατὰ τὴν ὅλην ἐκτέλεσιν.

— Τὸν Σωκράτην ὑπεδύθη ὁ Λαζαρίδης· καὶ ἡ διασκευὴ τοῦ προσώπου του καὶ ἡ στάσις του καὶ αἱ σκηνικαί του κινήσεις ἦσαν πολὺ καλαί· ἐπίσης καὶ ἡ ἀπαγγελία του καὶ ὁ τόνος τῆς φωνῆς του καὶ ὁ χρωματισμὸς τῶν στίχων.

— Τὸν Δίκαιον Λόγον ὑπεδύθη ὁ Σταυρόπουλος μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν· ἡ καθ' ὅλου διασκευή του ἦτο λίαν ἐπιτυχής· ἡ ἀπαγγελία του λαμπρά, ὡς καὶ ὁ τόνος τῆς φωνῆς του· ὁ πόνος, ὃν ἠσθάνθη, καθ' ἣν στιγμὴν νικᾶται ὑπὸ τοῦ Ἀδίκου Λόγου, ἐζωγραφήθη ζωηρῶς ἐπὶ τοῦ προσώπου του.

— Τὸν Ἄδικον Λόγον ὑπεδύθη ὁ Παπαϊωάννου μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν· ἦτο ἀκριβῶς ἡ προσωποποίησις τοῦ Μικροῦ Λόγου ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν Δίκαιον Λόγον τὸν ὀνομαζόμενον Μέγαν. Ἡ ἀπαγγελία του πολὺ καλή, ὡς καὶ ὁ τόνος τῆς φωνῆς του· ὁ χρωματισμὸς τῶν στίχων ἦτο πολὺ καλός, ὥστε οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἔχανε τὴν ἀξίαν του.

— Κορυφαῖος τοῦ χοροῦ τῶν Νεφελῶν ἦτο ὁ Τσίντος, χωρὶς ὅμως χορὸν Νεφελῶν· διατί; δὲν ὑπῆρχον φαίνεται κομπάρσοι· ἢ μήπως τὸ ἐθεώρησαν περιττόν· τότε ἔπρεπε καὶ νὰ ἀπευθύνηται πρὸς τὴν Νεφέλην καὶ Νεφέλη νὰ ὁμιλῇ καὶ ὄχι νὰ ὁμιλοῦν πρὸς πολλὰς Νεφέλας ἑνῷ ἐπὶ τῆς σκηνῆς φαίνεται μία καὶ μόνη.

— Τοὺς Δανειστὰς Ἀμινίαν καὶ Παπίαν ὑπεδύθησαν οἱ Σταυρόπουλος καὶ Ἀποστολόπουλος· ὁ Σταυρόπουλος ἦτο πολὺ καλός, ὄχι ὅμως καὶ ὁ Ἀποστολόπουλος· ἐχρειάζετο περισσοτέρα ζωὴ καὶ ... ἀνάστημα· ποία ἀντίθεσις ἀπέναντι τοῦ Ἀπέργη· ὁ μὲν γιγαντόσωμος, ἀντιπροσωπεύων τοὺς ἄνδρας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὁ δὲ νάνος ἀντιπροσωπεύων τὴν σημερινὴν ἐποχὴν τὴν ἐκφυλισμένην.

— Ἡ παράστασις ἐστέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας καὶ διὰ τοῦτο ὁ παρακολουθήσας τὴν παράστασιν κόσμος ἔφυγε κατενθουσιασμένος.

— Εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ θεάτρου ἐνεφανίσθη μία Ἀγγλὶς μετὰ τοῦ κυρίου της καὶ ἀνέμενε τὴν ἔναρξιν τῆς παραστάσεως, ὅτε κύριός τις πλησιάσας αὐτούς, τοὺς εἶπεν, ὅτι ἡ παράστασις ἦτο μόνον διὰ τοὺς ἄνδρας· ἡ κυρία κατακκόκινη τότε ἀπὸ ἐντροπὴν ἀνεχώρησεν ἀμέσως. Μετ' ὀλίγον ἐπανῆλθεν ὁ κύριός της καὶ παρηκολούθησε μόνος τὴν παράστασιν μὲ τὸ ἀρχαῖον κείμενον ἀνὰ χεῖρας.

— Ὀφείλουν οἱ θυρωροὶ νὰ εἰδοποιοῦν τοὺς θεατὰς κατὰ τὴν εἴσοδον, ὥστε νὰ μὴ συμβαίνουν τὰ τοιαῦτα καὶ ἐκτίθενται καὶ αἱ κυρίαι οὕτω πως καὶ δὴ ξέναι.

— Τὴν Τετάρτην ἐπανελήφθη ἡ παράστασις τῆς «Χειραφετήσεως», ἡ διακοπεῖσα ἐπί τινα καιρόν· τὴν φορὰν ταύτην ἐπαίχθη εἰς τὸ θέατρον «Βαριετὲ» ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὅμως θιάσου, πλήν τινων μεταλλαγῶν καὶ τῆς προσλήψεως δύο νέων ἠθοποιῶν.

— Ἡ παράστασις διεξήχθη μετὰ τῆς αὐτῆς, ὡς πάντοτε, ἐπιτυχίας ὑφ' ὅλων τῶν ἠθοποιῶν τῶν ὑποδυομένων ἔκτοτε τὰ διάφορα πρόσωπα τοῦ ἔργου τούτου.

— Ἐνταῦθα θὰ εἴπωμεν τινὰ μόνον περὶ τῶν ἠθοποιῶν ἐκείνων, οἵτινες τὸ πρῶτον ἐλάμβανον μέρος εἰς τὴν «Χειραφέτησιν».

— Τὴν Γλυκερίνην ὑπεδύθη ἡ δις Μελᾶ, ἥτις πρώτην φορὰν ἐνεφανίζετο ὡς ἠθοποιὸς ἐπὶ σκηνῆς· ἔκαμε μίαν ἐμφάνισιν ἄλλοτε μὲ τὸν θίασον τῆς «Νέας Σκηνῆς» εἰς τὸ «Δημοτικὸν Θέατρον», ἀλλ' ἔπαιξεν ἐκ τοῦ προχείρου τότε· ἡμεῖς προκατειλημμένοι ἐκ τῆς παραστάσεως ἐκείνης ἀνεμένομεν πλήρη ἀποτυχίαν, πλὴν μᾶς διέψευσεν ἡ δις Μελᾶ — Γλυκερίνη, ἡ ἀνδρογυναῖκα. Μᾶς κατέπληξε μν τὴν τόσον φυσικὴν καὶ ἀβίαστον ἐκτέλεσιν τοῦ μέρους της. Ἦτο πολὺ δύσκολον νὰ ἐννοήσῃ κανεὶς, ὅτι ἔπαιζε πρώτην φορά· ἐφαίνετο παλαιὰ καὶ πεπειραμένη ἠθοποιός· ποῖον θάρρος εἰς τὴν σκηνήν, ποία ἔκφρασις προσώπου καὶ ποία ἀπαγγελία! Ψυχολόγος πρώτης τάξεως, μὲ ἀντίληψιν οὐ μικρὰν καὶ ἐφαρμογὴν ἀμέσως τελείας ἐπιτυχίας τῶν ὑποδεικνυομένων αὐτῇ σκηνικῶν. Καὶ τὰ γαλλικὰ προφέρει πολὺ καλά. Τὴν συγχαίρομεν σφίγγοντες θερμὰ τὴν χεῖρά της. Τῆς συνιστῶμεν ὅμως μετὰ τῆς αὐτῆς πάντοτε ἐπιμελείας καὶ ἐπιθυμίας ν' ἀναλαμβάνῃ τὰ ἀνατιθέμενα εἰς αὐτὴν μέρη, ἂν θέλῃ νὰ προοδεύσῃ· ἔτι δὲ νὰ φροντίσῃ νὰ ἐνδύεται ὅσον τὸ δυνατὸν κομψότερον καὶ ἐπιμελέστερον.

— Τὴν Κορυφαίαν τοῦ χοροῦ ὑπεδύθη ἡ δις Ροζαλία Ἀρνιωτάκη μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν καὶ περισσὴν χάριν· ἡ ἀπαγγελία της ἀλάθητος, ὁ δὲ χρωματισμός της λαμπρός· ἐχρειάζετο ὅμως περισσοτέρα ζωὴ εἰς τὴν ὅλην ἐκτέλεσιν καὶ εἰς τοὺς στίχους· δικαιολογεῖται ὅμως, διότι ἦτο ὀλίγον βραχνιασμένη καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ ἀφήσῃ ἐλευθέραν τὴν φωνήν της.

— Ἡ δις Ἀρνιωτάκη ἦτο πολὺ κομψῶς καὶ λίαν ἐπιμελῶς ἐνδεδυμένη, προσέδιδεν δὲ μετὰ τῆς γλυκύτητος τῆς ἐκφράσεώς της κάτι τι τὸ θεῖον κάτι τι τὸ ὑψηλόν.

— Ἐνταῦθα παρατηροῦμεν τὰ ἑξῆς: διατί δὲν εἶχε χορόν; ! Ἔτι δὲ διατί νὰ λέγῃ ἡ Κορδορούμπη «διατί ντυθήκατε στὰ μαῦρα;» ἀφοῦ οὔτε χορὸς ὑπῆρχε μὲ τὰ κόκκινα, ὡς ἄλλοτε, οὔτε κανεὶς ἤλλαξε ἐνδύματα;

— Ἐπίσης ἐνῷ λέγουν ὅτι «φέρουν τὴν Κορδορούμπη σηκωτή», αὐτὴ ἔοχεται πεζῆ. Ἢ οἱ στίχοι νὰ διορθωθοῦν ἢ ἡ ἐκτέλεσις νὰ γίνεται συμφώνως μὲ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἔργου.

— Τὸν Σούφραν ὑπεδύθη ὁ Ἀπέργης μὲ πολλὴν ζωὴν καὶ χάριν.

— Τὴν Χανούμ ὑπεδύθη ἡ κ. Μοντίνου· οὔτε ἀπαγγελίαν εἶχεν, οὔτε ἐχρωμάτιζε καθόλου καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἔκαμε καὶ διόλου ἐντύπωσιν τὸ μέρος της. Ὁ Ἀπέργης, καίτοι ἀνήρ, ἐθριάμβευτεν, ὡς Χανούμ.

Ἡ ἰδία ὑπεδύθη καὶ τὴν παραμάννα ὑστερήσασα φοβερά. Τὸ μέρος αὐτὸ εἶνε πολὺ ζωηρὸν καὶ συνεπῶς θέλει καὶ ἠθοποιὸν ζωηράν.

— Τὴν Πέμπτην ἐπανελήφθησαν αἱ «Νεφέλαι».

— Τὸ Σάββατον ἐπανελήφθη ἡ «Χειραφέτησις».

— Ἀπόψε ἡ «Βοσκοπούλα».

Ἡ Τσιμπίδα

ΠΡΟΣΕΧΩΣ

Ἡ «ΝΥΚΤΕΡΙΣ» ἀνακαινιζομένη ἐπὶ ὅλως νέων βάσεων θὰ ἐκδίδεται εἰς ΜΕΓΑ ΣΧΗΜΑ μὲ τὸν νέον τίτλον

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΛΕΣΧΗ

ΕΠΑΡΧΙΑΚΑ

Θέατρον Λεβαδείας

«Θίασος Ἕνωσις Ἑλλήνων ἠθοποιῶν»

Μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἐν Χαλκίδι τρίτου ἀμποναμέντου ὁ θίασος οὗτος, διευθυνόμενος ἀπὸ τοὺς ἠθοποιοὺς Ἡσαΐαν, Πεταλᾶν καὶ Παντόπουλον κατῆλθεν εἰς Λεβάδειαν, ὅπως δώσῃ καὶ ἐκεῖ μερικὰς παραστάσεις.

Θέατρον Ναυπλίου

«Δραματικὸς Θίασος Πρόοδος»

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὑπὸ τοῦ θιάσου «Πρόοδος» ἐπαίχθησαν τέσσαρες μονόπρακτοι κωμῳδίαι, «οἱ Πετεινόμυαλοι», «Νύφη καὶ Φοράδα», «Βέβαια—Βέβαια» καὶ τὸ «Ἐνοικιάζεται».

— Τὴν Τετάρτην ἐγένετο ἡ ὑπὲρ τῶν ἠθοποιῶν Ἑλένης Κοτοπούλη καὶ Χρυσαΐδος Ρενὼ (Κοτοπούλη) τιμητικὴ ἑσπερίς, καθ' ἣν ἐπαίχθη ἡ «Μάγδα», ἣν ὑπεδύθη ἡ δὶς Μαρίκα Κοτοπούλη.

— Τὸν Σβάρτσε ὑπεδύθη ὁ Κοτοπούλης, τὴν σύζυγόν του ἡ Ἀλεξίου, τὴν Μαρίαν ἡ Χρυσαΐς Ρενὼ (Κοτοπούλη), τὴν Φραγκίσκα ἡ Ἑλένη Κοτοπούλη, τὸν Πάστορα ὁ Δαμάσκος, τὸν Κέλερ ὁ Σταματάκης, τὸν στρατηγὸν ὁ Ἀλεξίου κλπ.

— Εἰς τὸ τέλος ἐπαίχθη τὸ «Κοκκαλάκι τῆς Νυχτερίδας» τοῦ Λάσκαρη, κωμῳδία μονόπρακτος.

— Τὴν Πέμπτην ἐπαίχθη ἡ «Σωσσάνη Ἴμβερτ», δρᾶμα οἰκογενειακὸν εἰς πράξεις 6 μετὰ προλόγου.

— Μὲ Ἴμβερτ τὸν Κοτοπούλην, Σωσσάνην τὴν Ἀλεξίου, τέκνα των τὰς δας Μαρίκαν καὶ Φανῆν Κοτοπούλη, Μοντὰλ τὸν Σταματάκην, Φοντενὸλ τὸν Ἀλεξίου, Γοντρὰν τὸν Δαμάσκον κλπ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Θέατρον Ζιζίνια Ἀλεξανδρείας

«Θίασος Εὐαγ. Παρασκευοπούλου»

Ἡ κ. Παρασκευοπούλου ἐξακολουθεῖ τὰς παραστάσεις της μὲ τὸν ὑπ' αὐτὴν θίασον εἰς τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ θέατρον «Ζιζίνια»· ἡ ἐκλεκτοτέρα μερὶς τῆς ἐκεῖ παροικίας παρακολουθεῖ τακτικῶς τὰς παραστάσεις της.

— Τὰ γραφέντα, ὅτι ἐλλείψει χρημάτων ἀδυνατεῖ ν' ἀναχωρήσῃ ἐξ Ἀλεξανδρείας ἡ κ. Παρασκευοπούλου εἶνε ὅλως ἀνυπόστατα καὶ ψευδῆ.

Θέατρον Κήπου Καΐρου

«Θίασος Λοράνδου—Σφήκα»

Ὁ θίασος οὗτος μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ θεατρικῆς του περιόδου ἀνεχώρησε διὰ Καΐρον, ὅπου καὶ ἤρχισε τὰς παραστάσεις του εἰς τὸ ἐκεῖ θέατρον τοῦ «Κήπου».

— Ἔπαιξε μέχρι σήμερον πολλὰ ἔργα, σημειώσας ἐν συνόλῳ ἀρκετὴν ἐπιτυχίαν. Τὴν μεγαλειτέραν ὅμως ἐπιτυχίαν ἐξ ὅλων ἐσημείωσεν ἡ παράστασις τῆς «Νόρας», ἣν ὑπεδύθη ἡ κ. Ἐλεονώρα Λοράνδου, δικαιολογήσασα οὕτω ἐπαρκῶς τὸν τίτλον τῆς διακεκριμένης καλλιτέχνιδος.

— Ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ μέρους της ἡ κ. Λοράνδου ὑπῆρξεν ἀπαράμιλλος, ἀξία θαυμασμοῦ, ὡς καὶ ἐν τῇ ἐξωτερικεύσει τῶν συνταρασσόντων αὐτὴν παθῶν καὶ συναισθημάτων καὶ τῶν ἐπανειλημμένων μεταπτώσεων.

— Ἡ παράστασις ἐστέφθη ὑπὸ μεγάλης ἐπιτυχίας, ραγδαῖα δὲ χειροκροτήματα τὴν ἐκάλεσαν ἐπανειλημμένως ἐπὶ τῆς σκηνῆς

— Ὁ Τύπος γράφει ὁλόκληρα ἄρθρα διὰ τὴν παράστασιν τῆς «Νόρας» καὶ τὴν ἐπιτυχῆ ἐκτέλεσιν ταύτης ὑπὸ τῆς κ. Ἐλεονώρας Λοράνδου.

Οἱ ἀνταποκριταὶ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ὅλοι γνωρίζουν νὰ κατασκευάζουν κουραμπιέδες, ἀλλὰ τοὺς κουραμπιέδες τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου **Γαλακτοπωλείου τῶν ξένων** οὐδεὶς κατώρθωσε νὰ μάθῃ διατί ἔχουν **τόσον γοῦστο** καὶ εἶνε **νοστιμότατοι**.

Στοῦ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΣΒΟΛΟΠΟΥΛΟΥ
καὶ ΥΙΟΥ
ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀρ. 124 παρὰ τῇ Καπνικαρέᾳ.
Κατασκευάζονται ἐπὶ παραγγελίᾳ ΣΕΝΙΛΙΑ παντὸς σχήματος καὶ χρώματος διὰ γαρνίρισμα φορεμάτων καὶ ἐργοχείρων.
ΣΕΝΙΛΙΑ ἐγχώρια, ΣΕΝΙΛΙΑ τοῦ γούστου σας τέλεια, μόνον στοῦ ΓΕΡΩΣΒΟΛΟΠΟΥΛΟΥ εὑρίσκετε.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ
55. Πανεπιστημίου 55.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
Γεωγίου Α. Κλεώπα
9—Μπόταση—9

ΚΩΝΣΤ. Γ. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ
(Διευθυντοῦ καὶ ἰδιοκτήτου «Νυκτερίδος»)

ΔΙΑΤΤΩΝ ΑΣΤΗΡ

Φιλολογικὸν εἰκονογραφημένον καλλιτεχνικὸν ἡμερολόγιον.

ΕΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ 1902

Ὁ **«Διάττων Ἀστὴρ»** ἐμφανιζόμενος τὸ **δεύτερον** ἤδη ὑπὸ μορφὴν Ἡμερολογίου, εἶναι μόνον **κατὰ τύπους τοιοῦτος**, ἐνῷ ὁ κατ' οὐσίαν κύριος σκοπὸς αὐτοῦ εἶνε ἡ συγκέντρωσις καὶ ἐπιμελὴς ἀποθησαύρισις εἰς τὰς σελίδας αὐτοῦ ὁλοκλήρου τῆς **Φιλολογικῆς** καὶ **Καλλιτεχνικῆς** ἐνιαυσίου ἑλληνικῆς πνευματικῆς παραγωγῆς.

Ὁ **«Διάττων Ἀστὴρ»** θὰ περικλείῃ εἰς τὰς σελίδας αὐτοῦ ἔργα ἀνήκοντα εἰς τοὺς ἐξέχοντας καὶ δαρνηφόρους καλάμους τῶν διαπρεπεστέρων ἐν Ἀθήναις καὶ ἀλλαχοῦ λογίων, οἵτινες τῇ ἐγκρίτῳ καὶ συνεχῇ αὐτῶν συμμετοχῇ θὰ συντελέσωσι μεγάλως πρὸς ἀνύψωσιν αὐτοῦ εἰς ἓν ἐκ τῶν πρώτων τῆς Ἀνατολῆς ἐνιαυσίων φιλολογικῶν περιοδικῶν.

Ὁ **«Διάττων Ἀστὴρ»** μὴ ἐπιδιῶκον ὑλικὰ κέρδη, ἀλλ' ἀποβλέπων μόνον εἰς τὸν καθαρῶς φιλολογικὸν ἀγῶνα, εἰς ὃν μετ' ἐγκαρτερήσεως πέρυσι τὸ πρῶτον φιλοτίμως ἀπεδύθη, εἶνε ἕτοιμος καὶ ἐφέτος, ἐν μέσῳ τῆς σημερινῆς ἀφορίας εἰς μέσα καὶ εἰς ὑποστήριξιν νὰ ὑποστῇ πᾶσαν τὴν δυνατὴν θυσίαν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἐπιδιωκομένου εὐγενοῦς καὶ ὑψηλοῦ τούτου σκοποῦ.

Ὅθεν πεποιθὼς ὁ **«Διάττων Ἀστὴρ»** εἰς τὰ φιλόμουσα καὶ φιλόκαλα αἰσθήματα τοῦ ἀπανταχοῦ Ἑλληνισμοῦ προβαίνει θαρρούντως εἰς τὴν τοῦ Β' τόμου ἔκδοσιν αὐτοῦ, ἀναμένων τὴν ὑφ' ἁπάντων εὐμενῆ ὑποδοχὴν καὶ γενναίαν αὐτῶν ὑποστήριξιν.

Ὁ Β' τόμος τοῦ **«Διάττοντος Ἀστέρος»** ἀπαρτισθήσεται ἐκ **250** περίπου σελίδων ἃς θὰ περικοσμοῦσιν διάφοροι εἰκόνες καὶ διάφορα ἄλλα κοσμήματα ἐκτάκτου ἐργασίας καὶ τέχνης.

Ὁ **«Διάττων Ἀστὴρ»** θέλει κυκλοφορήσει περὶ τὰ μέσα Ἰανουαρίου 1902.

Ἕκαστον ἀντίτυπον τιμᾶται **ἄδετον** δραχ. 2, **χρυσόδετον** δραχ. 4, μετατρεπομένου εἰς **χρυσὸν** διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

Ἀποστέλλεται παντὶ τῷ αἰτοῦντι ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν, ὑπὸ τὸν ἀπαράβατον ὅμως ὅρον τῆς προπληρωμῆς.

Πᾶσα αἴτησις δέον ν' ἀπευθύνεται πρὸς τὴν **Διεύθυνσιν τοῦ «Διάττοντος Ἀστέρος» — Τσαμαδοῦ 10 — Ἀθήνας.**

ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ
Η ΝΥΚΤΕΡΙΣ
θὰ δημοσιεύσῃ στατιστικὴν ὅλων τῶν ὑπὸ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ θιάσων παιχθέντων κατὰ τὴν ρήξασαν θερινὴν περίοδον ἔργων, πρωτοτύπων ἑλληνικῶν καὶ μεταφράσεων ξένων τοιούτων. τὰ ὀνόματα τῶν συγγραφέων, ἡμετέρων καὶ ξένων, τὰ ὀνόματα τῶν μεταφραστῶν, πόσας φορὰς ἐδιδάχθη ἕκαστον ἔργον κλπ.

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ
Προπαρασκευάζονται μαθηταὶ πρὸς εἰσαγωγὴν ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ γυμνασίου εἰς τὰς Μηχανικὰς Σχολὰς τοῦ Πολυτεχνείου διὰ διδασκαλίας **δεδοκιμασμένη.—Ἀχαρνῶν 35.**

Μετὰ τὸ θέατρον τὴν **Σοκολάτα** καὶ τὸ **γάλα** σας εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου διανυκτερεῦον
Γαλακτοπωλεῖον τῶν Ξένων.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΙΛΩΝ
ΛΕΥΚΑΔΙΤΟΥ
Προμηθευτοῦ τοῦ Βασιλέως
234—ΧΑΥΤΕΙΑ—234

ΗΛΕΚΤΡΟΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟΝ
Π. Κουραβέλου καὶ Ν. Γιάνναρη
Ὁδὸς Ἀθηνᾶς ἔναντι Δημαρχείου καὶ κάτωθι Μ. Θεάτρου.
Κατασκευάζονται ἅπαντα τὰ ἠλεκτρικὰ εἴδη ἤτοι κώδωνες, τηλέφωνα, ἀλεξικέραυνα κλεῖθρα ἠλεκτρικά, ἰατρικαὶ μηχαναί, ἐργαλεῖα φυσικῆς καὶ τὰ τῶν βιομηχάνων. Ἐγκαθίστανται σύρματα μεμονωμένα, σύρματα ἠλεκτρικοῦ φωτός. Ἐργασία ἠγγυημένη. Τιμαὶ συγκαταβατικαί.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ ἀριστοῦχος τοῦ Ἀρσακείου, διδάξασα ἐπὶ δύο ἔτη εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ζητεῖ παραδόσεις. Πληροφορίαι εἰς τὰ γραφεῖα μας.

ΑΛΕΞ. ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ
Ὀδοντοϊατρὸς
Ὁδὸς Θεμιστοκλέους καὶ Ἀκαδημίας.

ΠΟΔΗΛΑΤΑ OCCASION
Πραγματικὴ ἔκπτωσις 30 %
Εἰς τὸ Γραφεῖον Πιτσάκη
ὁδὸς Ἀγάθωνος 5. — Ἀθῆναι.
Ἕνεκεν τῆς μεγάλης παραγγελίας ὑπεβιβάσθησαν αἱ τιμαὶ ἀπὸ Δρ. 450 εἰς δρ. 320.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ
Ν. ΓΕΩΡΓΑΤΟΥ
Ἀκριβῶς ἔναντι Χρηματιστηρίου
Πλοῦτον δερμάτων καὶ ἀπειρίαν χρωμάτων εὑρίσκετε, πρωτοφανὲς δὲ γοῦστο καὶ φόρμες, χάρις εἰς τὸν ρέκτην διευθυντήν του. Ἁπλῆ ἐπίσκεψις ἐπισφραγίζει τὰ ἀνωτέρω

Δίδονται μαθήματα Γαλλικῆς παρὰ Δος ἀριστούχου. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.